

בשבילך בני

עלון חינוכי שבועי ע"י ארגון שבילים

מאמר 71

מאכלי השבת

נקודות למחשבה
בשבילי חינוך הנוער בדורנו

נכתב בסייעתא דשמיא ע"י

אלחנן בלאאמו"ר רבי נחום זאב שליט"א **קרביץ**

ארגון שבילים – כל אחד והשביל שלו

מחבר הספרים רבי המכר - מה את מחפשת??? / מה אתה מחפש???

בשבילך בני - הסדנא הראשונה לחינוך ילדים

להצטרפות לרשימת התפוצה

שאלות, הארות ותגובות shvilim@okmail.co.il

שבילי

כל אחד והשביל שלו

מאכלי השבת

הורים רבים תוהים, מה לעשות שהילדים ירצו לאכול את מעדני השבת. האם ראוי להתעקש עם ילדים לאכול, והאם נכון להעניש את מי שלא אוכל בכך שלא יקבל את המנה האחרונה או שלא ירד למטה לשחק עם החברים, שלא יקבל את ממתק השבת וכיוצא בזה.

אמנם שאלה זו אינה שייכת רק לסעודות שבת קודש, אלא בכל יום ויום, אנו תוהים האם להקפיד על הילד שיאכל את הסנדוויץ' שהוכן לו לארוחת הבוקר או לא, לחייב אותו לאכול את כל הצלחת שהוכנה עבורו לארוחת הצהרים או לא. השבוע נתמקד במאכלי השבת, ובשבוע הבא נגלוש לנושא האוכל בשאר ימות השבוע.

סעודות שבת

כמעט בכל בית, אם המשפחה עבדה קשה להכנת מאכלי השבת, טרחה ועמלה בגופה ונשמתה שיצאו המאכלים מדושי עונג, גורמה, לכבוד שבת קודש. אך, לפעמים אנחנו נוחלים אכזבה, כאשר הילדים עושים פרצופים לנוכח המעדנים המוגשים אל השולחן בזה אחר זה, עושים טובה שאוכלים איזה פירור, טועמים משהו, וזהו, מרחיקים את הצלחת ממקומם, לא רוצים עוד, אכלתי מספיק – הם אומרים, ממש מאכזב.

בעקבות אכזבה זו, יש בתים בהם נלחמים ההורים עם הילדים ומכריחים אותם לאכול את כל האוכל, את כל הצלחת: אתה חייב לאכול, אי אפשר לא לאכול כלום, איך תהיה בריא, איך תגדל, איך יהיה לך כוח ללמוד [דוחפים את הנושא התורני לזיכרון העקרוני, מה שלא מומלץ כלל לעשות], אתה חייב מעט להשמין, לעלות במשקל, עונג שבת וכו' וכו'.

פעמים, שהחיכוך בנושא האוכל בה ממקום טוב, מדאגה כנה לשלומם ובריאותם של הילדים, שלא ישארו רעבים, שיהיה להם כוח ללמוד, להבין, שישנו טוב בלילה ולא יתעוררו מתחושת רעב המציק בקרבם. ופעמים שזה בא מפני שאיננו רוצים שמיד בגמר הסעודה יחלו לבקש לאכול עוגות/עוגיות, שיאכלו בסעודה ושלא יצטרכו לחפש אחר כך ממתקים...

מכירים את המלחמות הללו? נו, ומה קורה בסופן, מי ניצח, ההורה שהצליח לתחוב לילדו הקטן שתי גרגירי עוף וחתיכת תפוח אדמה? האם לזה יקרא הצלחה. וכי משום גרגירים אלו הוא יהיה יותר בריא, יהיה לו יותר כוח ללמוד.

הורים יקרים: בואו נעשה חושבים. מה חשוב לנו יותר, האם גופם או רוחם, האם באמת המחיר שאנו משלמים על החיכוך עם הילדים בנושא האוכל מצדיק את התמורה שאנו מקבלים בכך שהוא עושה טובה ואוכל כמה גרגירים, או אפילו אם אכן הצלחנו והילד אכל את כל הצלחת, האם כאשר התמורה לכך הוא שהילד ממורמר, עצוב, כועס, זה אכן משתלם! הרי איננו מדברים על ילד שאינו בריא, ולא ארוחה זו או אחרת תעשה אותו בריא יותר, האם נכון להתחכך אותו על

קיום עונג שבת בו בזמן שאנחנו לוקחים ממנו את העונג וגורמים לו להיות עצוב בשבת... ואחר כך אנחנו גם מבקשים ממנו לשיר עמנו זמירות שבת, ושיבוא בימות החול לשוחח אתנו על מצוקותיו בכיתה, עם החברים. והוא בתוך עצמו, אומר בליבו: אם את מצוקתי הראשון, שאינני אוהב את האוכל, אמא שלי לא מבינה, למה שהיא תבין את המצוקות האחרות שיש לי, למה שאני ישתף אותה בהתמודדויות האחרות שלי.

האם ילדים שעוברים כמעט בכל שבת מלחמת התשה בנושא האוכל, הם אכן מצפים לבואה של השבת, הרי הם יודעים שבבוא השבת תבוא עמה המלחמה על האוכל, ייענשו, יתמרמו, אז למה צריך את השבת.

מובא (עבודת הימים הנוראים במשנתו של מרן המשגיח – עמו' שמז) **בשם המשגיח רבי דב יפה זצ"ל** (משגיח ישיבת כנסת חזקיהו – כפר חסידים) שהקפיד מאוד על העונג שבת של הילדים והשתדל לא להעיר בשבת מה שהיה אפשר לדחות לאחר השבת, ומה שנצרך להעיר בשבת 'השתדל להעיר יותר בעדינות', בשביל שלא לקלקל לילדים את העונג שבת.

יום השבת הוא לא יום של מריבה כלל וכלל. נקודה. מי שלא רוצה שלא יאכל. חד וחלק ופשוט. אל תעלבו, זה לא אומר שהמאכלים אינם טעימים, זה לא אומר שלא השקעתם את הנשמה, זה פשוט אומר שהם עדיין קטנים, ולא מבינים את החשיבות של האכילה, ופוחדים לטעום דברים חדשים.

ויתכן באמת שהם גם לא אוהבים את האוכל של הבית, קורה, וכי אנחנו אהבנו את כל האוכל שההורים שלנו הכינו? וכי אנחנו אוהבים כל מה שמכינים לנו בבתים בהם אנו מתארחים לפעמים בשבתות וחגים, וכי על טעם וריח אפשר להתווכח, אז למה להילחם על כך עם הילדים, למה? לכן, לא מומלץ כלל וכלל להכריח ילד לאכול, ובודאי שלא להעניש את הילד שלא יקבל ממתק של שבת, או לרדת לשחק עם חברים וכיוצא בזה.

הפעם היחידה שאפשר [בודאי לא חובה] לנסות לדחוף לילדים אוכל, זה אותם ילדים קטנים שעסוקים במשחק ופשוט שכחו לאכול, הם אוהבים את האוכל, אנחנו יודעים את זה מכל שבת, אלא שהשבת באו אורחים והם עסוקים במשחקים, באופן זה אפשר לגשת אליהם ולדחוף לפה כמה חתיכות מהאוכל של שבת...

ישנם בתים הדוגלים בשיטת הבריאות. אני לא נכנס לנושא זה. שיהיה להם לבריאות. אבל כל זה טוב בתוך הבית, כאשר הצלחתם להרגיל את הילדים לשתות בשבת וחג רק מים, רק חלה מקמח מלא, ורק עלי חסה וכרוב קצוץ ונבטים וכו', אבל כאשר אתם נוסעים לשבת אל אחרים, תנו להם להרגיש כמו כולם, אם הם רוצים לשתות משהו מוגז, מלא סוכר וכיוצא בזה, תנו להם, לא משום זה הם יצטרכו ללכת לרופא שיניים, אל תתפסו לקטנות.

בהצלחה!!!

בשבוע הבא נגיש: פת שחרית

נושא האוכל בימות החול: מה לעשות אם ילד שאינו רוצה לאכול את הכריך של ארוחת הבוקר, אינו אוהב את האוכל בארוחת הצהריים, מיד לאחר הארוחה מבקש עוגיה/עוגה, וכו'.

ספיל ציבורי

מתאבלות הקוראים - כל אחד והספיל שלו

למזכה הרבים ר' אלחנן שיחי' יישר כח גדול על העלונים הנשלחים בקביעות מידי שבוע חוק ולא יעבור אני מאד נהנה לקרוא אותם ולהחכים מהם. מזל טוב על הבר מצוה שעשית לבנך בחודש האחרון יה"ר שיגדל בתורה ויראת שמים ומדות טובות ושיהיה גם הוא כאביו טופח על מנת להטפח.

=====

שלו' וברכה

בקשר לזמירות שבת וגם בקשר להמשך הסעודה: התארחנו פעם בבית שבו הילדים קיבלו פרוסת מלפפון חמוץ / זית אם שרו יפה או ענו על שאלות דף קשר וכמובן אם סיימו את המנה... בבית שלנו הפכנו זאת למיני צ'יפס וכד', מעט פחות מזיק מסוכריות, גורם הרגשה נעימה גם לאורחים שמתביישים לאכול אוכל אחר...

=====

ר' אלחנן היקר והצדיק

שכר הרבה מן השמים... עין לא ראתה

אתה אחד מן השליחים הנשתלים בכל דור כדי לרומם את הדור ולתת מענה לכל אלו המבקשים את דרך התורה והמצוות ובפרט במצווה חשובה זו של"אשר יצווה את בניו אחריו" ושמרו את דרך ה'

רק תובנה קטנה לשתף, בהקשר לשבת: תחושתי היא שהרבה אנשים תופסים את השבת כזמן מנוחה פיזי לאחר מאמץ בכל השבוע ובפרט בימי שישי, הן בעלי בתים העמלים לפרנסתם בכל השבוע והן אברכי הכולל העמלים ושוקדים על תלמודם ימים כלילות, (והרי כבר מבואר בהלכה שת"ח צריך לישון יותר בשבת וכו' וכו') וכשתפיסה זו מתנגשת עם העבודה הרבה וההשקעה הנצרכת עם בני הבית והילדים בפרט בשבתות הקודש, ולא עם הפרעות שלהם למנוחה המיוחלת, מגיע פיצוצים ותקרים וכל מרעין בישין.

רק כשנשכיל להבין ולשנות את התפיסה ששבת קודש זה לא זמן של אתנחתא בין מרוץ של שבוע זה למרוץ של שבוע הבא... אלא זהו הפיסגה הגבוהה ביותר של כל השבוע, בכל נושאי עבודת ה' וכ"ש וכ"ש בקשר עם בני הבית והילדים ושזהו הזמן הכי פורה והכי טוב להטמיע בנפש ילדינו את אהבת התורה והמצוות בבחינת 'זמנא קא גרים', ושנדע שזה לא בא לבד עם לא נשקיע בלי סוף,

וממילא גם אם לא הספקתי לנוח בערב שבת וגם אם הילדים עשו רעש בצהריים של שבת ולא נחתי כפי שרציתי וכהנה וכהנה רבות, נדע מהו העיקר ביום זה ומהו הטפל, לישון אפשר ואולי עדיף ביום ראשון או במוצ"ש (המצב שבמוצ"ש ישנים מאוחר כי כבר רוויים משינה של שבת זהו אבסורדי, כי את ההישגים הרוחניים של שבת לא ניתן להשלים במוצ"ש ואת השינה כן.....) אבל את הנחת של שבת את הקשר הבריא והנעים עם הילדים את העונג הבלתי ניתן לתיאור לא ניתן לשחזר וחבל על כל שבת שעוברת.

ר' אלחנן אני מקווה שהסברתי את עצמי טוב ותמשיך בדרכך בלי שום הו"א להפסיק ח"ו

=====

רשימת המוקדים לרכישת הספרים שיצאו על ידי ארגון שבילים:

מומלץ להתקשר למוקדים לברר שעות פתיחה, ושעדיין יש במלאי את הספר המבוקש.

מודיעין עילית:

קרביץ – רחוב: רשב"י 4 אחוזת ברכפלד. - 089761716
קרביץ – רחוב: נתיבות המשפט 12 קרית ספר - 089741243
קרביץ – רחוב: שאגת אריה 11 קרית ספר - 089389916

בני ברק

קרביץ – רחוב: ירושלים 10 פינת רבי עקיבא 036194653
קרביץ – רחוב: אהרן דב 6 - 036164702

ירושלים

קרביץ – רחוב אבינב 9 (כניסה ג) [איזור בר אילן- ביהכנ"ס אור הצפון] - 025821674
קרביץ – רחוב כהנמן 12 – רמת שלמה – 025712273
פישר – רמות א - 0527608125

ביתר

קליין – רחוב הרב שך 68 – 025870570

אלעד

פישר – רחוב אבן גבירול 18 0527643116

אשדוד

בורד – רובע ז – 0533179797
רוב - 0527619506

כמו כן, עדיין ניתן לרכוש את הספרים רבי המכר מה אתה מחפש??? ספר הגדוש בהעצמה אישית להבטחת חיי עתיד מאושרים, ומלא בפתרונות מעשיים להתמודדויות החיים, ברשת חנויות הספרים 'יפה נוף' – במחיר 12 ₪ בלבד. מומלץ מאוד לכל הורה לרכוש זאת לעצמו ולילדיו [לשמחתנו, מאלפי העותקים שהודפס הספר מה את מחפש??? נשארו רק כמה בודדים, אך אולי ניתן עדיין להשיגם בחנויות יפה נוף, או במשרדי הארגון – במחיר 10 ₪ בלבד]